

testar-te cap carta teua. Avui no m'he t'at'at
He trobat una lletra de Roselló de Vilanova amb
uns mots de l'Ànge, el primer en dir que m'ha
localitzat per tu i aige en comunica i m'encourant
et digui que ha localitzat ja a la seva companya i
coira i s'interessa per on i'aurà pogut cause el
mai prou històric Peret. P

Penso contestarlos demà.
Actualment són a Bram i tenen com nosaltres
pretensions de traslladar-se al camp d'intellectuals.
Segons diuen de menjar estar pitjor que a Argel
oè, si bé han guanyat en comoditat.

Ací seguireu un temps
infamant. Avui plou però això no priva de
què el vent segueixi igual que els dies passats. No
podien trobar en tot França un llibre més adient.

Situació: Entre la neu i el mar. Sembla que la
neu del Canigó estigui a l'abast de la mar i la
sorra no ho sembla perquè està del tot al nos-
tre abast. Pacència. De tot sortiran si no hi
ha novetat, perquè la situació aquesta no pot
prolongar-se massa. Una vegada liquidada la
guerra d'Espanya (i segons la premsa es qüestió
de dies) les coses s'aclariran i una solució o altra
vindrà. Si m'entrestant vinguessin els quakers,
no? Seria el ideal. Pensa que encara no
esté fora del camp ~~pleno~~ plantejar-los el meu
cas i mirar si poden unir-nos. No crec sigui
difícil i més quan ells busquen solucions de
treball fora Europa.

destinaria

pero, poder conseguir traslladar nos a l'Eu-
ropa llatina i particularment a Colòmbia on
hi ha un mialler perwindre pels intel·lectuals.
Segons informacions, reconeixen els títols. Això
seria l'ideal per nosaltres. als països meus de
treballar hauríem endegat la vida, allí. A mi
no existeix la dificultat de l'idioma que és
essencial en aquest cas. Però però d'aquest
color. Signi quin signi la solució definitiva
el que ens interessa de moment és unir-nos
i el demà serà qüestió d'estudiar-ho ben objec-
tívament.

La solució de Colòmbia, escolars no
m'entusiasma. És tan difícil que es dos anys
destinat a la matèria! Res, sortiu de tranga
el més aviat possible.

Pateixes per la forma de viure nos-
tra. Dormi'm a terra però amb les mans su-
ficients. Dormo amb en Fàbrega. Tenim un
toldo, després dos mantes. (tot això fa de ma-
talàs) i per arropar nos una bona manta
de llana i els dos abrics. No tenim fred.
Di més, dormi'm vestits. D'ença que ens se
paràvem no m'he despullat (s'entén per dor-
mir). En mundo la roba interior cada set-
mana i se'tan de rentar que difícilment em
guanyo a deixar la roba neta. No m'importa
tant guanyar-me la vida fent de rentador a si
això accelereix la nostra unió i amb ella la nos-
tra felicitat.

Demà penso de més felix llegint coses
teves. T'estima molt i molt el teu
pala